

συνταχθεί από τον νοτάριο Παναγιώτη Ζούλα στις 18/1/1784. Για κάποιους λόγους που δεν αναφέρονται στην απόφαση το συμβόλαιο αυτό θεωρήθηκε από το "Δικανικό Κριτήριο της πρώτης Αγωγής με την από 29/2/1805 εκδοθείσα απόφασή του άκυρο ("παράνομο", "ἀπαγορευμένο", στιχ. 12, 15)⁴⁸, ορίστηκε δε ότι το αδικημένο μέρος θα δικαιωθεί, όχι αναδρομικά από την ημέρα του ακύρου πλέον νοταριακού συμβολαίου, αλλά από την ημέρα εκδόσεως της πρωτόδικης αποφάσεως. Στην συγκεκριμένη περίπτωση οι αδελφοί Μανιάκη, ως καθολικοί διάδοχοι του οφειλέτη Ιωάννη Μανιάκη, δια του δικογράφου της εφέσεως, ζητούν από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο να εκτιμηθεί από ειδικούς εκτιμητές η ακριβής αξία των καρπών του κτήματος ώστε να συμψηφισθούν αυτοί με το κεφάλαιο του δανείου και τους τόκους ("νά εξετιμωθοῦν οἱ χρονικοὶ καρποὶ ...νά πληρωθῇ αὐτὸς τὸ κρέδι ⁴⁹ τοῦτο γρόσια ἐξήντα τέσσερα μὲ τῇ διαφορὰν τοὺς ἅτε τὰ ἑκατόν", στιχ. 19–22). Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο Πάργας με την απόφασή του που εξέδωσε στις 1/7/1805 παρέχει στους διαδίκους τη δυνατότητα να προσφύγουν εκ νέου στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο της Πολιτείας Πάργας.

Απόφαση αριθ. 11

Έφεση –επικύρωση της πρωτόδικης αποφάσεως (διεκδίκηση προικῶν)

Η υπόθεση αφορά αντιδικία μεταξύ του Ιωάννη Αλτάνη (παρισταμένου στο δικαστήριο δια του "διαφεντευτῆ" και επιτρόπου του Γεωργίου Βασιλά) και των Ευσταθίου και Αναστασίας Μαυρογιάννη (νομίμως εκπροσωπούμενων από τον ευγενή Αθανάσιο Πετζάλη), γονέων της συζύγου του Αλτάνη, Λάμπρως, η οποία έχει αποβιώσει. Σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του εκκαλούντος, αμέσως μετά την αποβίωση της συζύγου του και ενώ ο ίδιος απουσίαζε στην Κέρκυρα (όπου και κατά τον χρόνο εκδικάσεως της υποθέσεως συνεχίζει να διατηρεί εργαστήριο), τα πεθερικά του, που συγκατοικούσαν με το ζευγάρι, υπεξαίρεσαν κινητά περιουσιακά αγαθά του ιδίου και της συζύγου του, όπως αυτά εμφανίζονται στο σχετικό συμβόλαιο προικοπαράδόσεως⁵⁰. Παρά το γεγονός ότι, κατά τον εκκαλούντα, αποδείχθηκε πλήρως, ύστερα από σχετικές έρευνες που διεξήγαγε ο ίδιος, η ψευδορκία των εφεσιβλήτων,

48. Για το ζήτημα της διασφάλισης της ακριβούς συντάξεως των συμβολαιογραφικών πράξεων βλ. Π α π α ρ ρ ή γ α - Α ρ τ ε μ ι ά δ η, Αστική δικαιοσύνη, § XI.

49. Από το ιταλ. *credito*, πίστωση.

50. Μάλιστα δε κατόρθωσαν, –για κάποια αδικήματα που ο ίδιος ο Αλτάνης δεν αναφέρει αλλά από τους ισχυρισμούς των αντιδίκων συνάγεται ότι θα πρέπει να ήταν βιαιοπραγίες, εξύβριση κ. ά. εις βάρος των γονέων της συζύγου του (στιχ. 39–40),– ακόμα και να τον φυλακίσουν.

το πρωτοβάθμιο δικαστήριο Πρεβέζης με την από 13/8/1803 απόφασή του δεν έλαβε υπ' όψει του το γεγονός της βεβαιώσεως με όρκο ψευδών γεγονότων (το οποίο είχε δηλωθεί στην έγγραφη αναφορά του που κατατέθηκε στη γραμματεία του δικαστηρίου αυτού στις 18/6/1803) και απέρριψε την αγωγή.

Ωστόσο, οι εφεσίβλητοι Ευστάθιος και Αναστασία Μαυρογιάννη, εκπροσωπούμενοι από τον επίτροπό τους Α. Πετζάλη, γνωστοποιούν στο δικαστήριο ότι η από 13/8/1803 απόφαση του Δικανικού Κριτηρίου Πρώτης Αγωγής Πρεβέζης κήρυξε εκτελεστή (*"ἀκολουθημένη εις ἐνέργειαν"*, στιχ. 37–38) την ανέκκλητη, κατά νόμον, αιρετοκρισιακή (*"αἵροτοκριτική"*) απόφαση με την οποία στο παρελθόν είχαν αυτοί δικαιωθεί⁵¹. Συνεπώς η ασκηθείσα έφεση κατά ανεκκλήτου αιρετοκρισιακής αποφάσεως θα πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη. Κατόπιν αυτών το δικαστήριο, δεχόμενο την ένσταση απαραδέκτου του εφεσιβλήτου, απορρίπτει την έφεση και επικυρώνει την πρωτόδικη απόφαση του Δικανικού κριτηρίου Πρώτης Αγωγής Πρεβέζης.

Αριθ. 12

Έφεση –επικύρωση της πρωτόδικης αποφάσεως (παροχή δουλείας διόδου υπέρ της Πολιτείας Πάργας)

Η υπόθεση εκδικάζεται από το Εφετείο Πάργας το έτος 1805 και αφορά αντιδικία μεταξύ των Προέδρων της Πολιτείας Πάργας Αναστασίου Βρανά, Δημητρίου Δεσύλα, Γιαννάκη Στανέλου και Γεωργίου Βασιλά, και του Αθανασίου Δεσύλα, υιού του αποβιώσαντος παπα–Λουρέντζου. Ως Πρόεδροι της Πολιτείας Πάργας οι Α. Βρανάς, Δ. Δεσύλας, Γ. Στανέλος και Γ. Βασιλάς αντιπροσωπεύουν στο δικαστήριο την Πολιτεία Πάργας⁵². Στη συγκεκριμένη υπόθεση η Πολιτεία Πάργας ζητά την παραχώρηση δουλείας διόδου επί παραλιακού ακινήτου του Αθανασίου Δεσύλα προκειμένου να ανασύρονται⁵³ από τη θάλασσα τα πλοία. Από το άλλο μέρος ο Αθ. Δεσύλας, επικαλούμενος τη 40ετή και πλέον κτήση νομής και κυριότητας επί του ακινήτου, υπεραμύνεται του δικαιώματός του να ανοικοδομήσει⁵⁴ το σπίτι του επ' αυτού. Επί της υποθέσεως έχει ήδη εκδοθεί απόφαση του Δικανικού Κριτηρίου Πρώτης Αγωγής⁵⁵.

51. Για το ζήτημα βλ. Παπαρρήγα - Αρτεμιάδης, Αστική δικαιοσύνη, § XIII, Α, 2.

52. Για το ζήτημα βλ. Παπαρρήγα - Αρτεμιάδης, Αστική δικαιοσύνη, § IX, Α, 2.

53. *"ρεκουπεράρη"*, από το ιταλ. *ricuperare*, ανασύρω από την θάλασσα.

54. *"ριφάμπρικα"*, στιχ. 14, από το βενετ. *fabbricar*, κατασκευάζω.

55. Για το ζήτημα βλ. Παπαρρήγα - Αρτεμιάδης, Αστική δικαιοσύνη, § VIII, Β.